

പ്രതീകങ്ങൾ മലങ്കര ആരാധനക്രമത്തിൽ - 2

ദൈവാലയം

യഥാർത്ഥ ആരാധന സ്വർഗത്തിലാണ് അനുഭവമാവുക. അതിന്റെ ഒരു മൂന്നാസ്വാദനം മാത്രമാണ്. ഈ ഭൗമിക ആരാധനക്രമത്തിൽ നമുക്കു കൈവരുന്നത് (രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ-ആരാധനക്രമം 8). സ്വർഗമാണ് തീർത്ഥാടകരായ നമ്മുടെ യാത്രാലക്ഷ്യം. അവിടെ നിത്യാചാര്യനായ ക്രിസ്തു പിതാവിനു നിരന്തരം ആരാധന അർപ്പിക്കുന്നു, ആ ആരാധനയിൽ പങ്കുചേരുകയാണ് നമ്മുടെ കടമ. അതിനു നമ്മെ സഹായിക്കുകയാണ് പ്രതീകങ്ങളുടെ ധർമ്മം. ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ പ്രതീകങ്ങൾ നമ്മെ മറ്റൊരു ലോകത്തെത്തിക്കുന്നു-സ്വർഗത്തിൽ. യാക്കോബ് കണ്ട ഗോവണി (ഉൽപ 28:12) പോലെയാണ് പ്രതീകങ്ങൾ. അവ വഴി നമ്മുടെ ആരാധന സ്വർഗത്തിലേക്കു കയറുകയും ദൈവത്തിന്റെ കൃപ നമ്മിലേക്ക് ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വർഗത്തിലേക്കുള്ള പാലമാണ് പ്രതീകങ്ങൾ. പാലത്തിലൂടെ വേണം അക്കരയ്ക്കു പോകാൻ. പക്ഷേ, പാലമല്ല നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. സ്വർഗമാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. അടയാളങ്ങളും പ്രതീകങ്ങളും നമ്മെ യഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നവയായിരിക്കണം.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരമാണ് പ്രതീകങ്ങളുടെ ഉറവിടം. ക്രിസ്തുതന്നെ ഒരു പ്രതീകമാണ് - ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതീകം. അദ്യുക്തമായ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം നമുക്കു വെളിപ്പെടുന്നത് ക്രിസ്തുവിലൂടെയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷ നമുക്കു കൈവരുന്നത് ക്രിസ്തുവാകുന്ന കുദാശയിലൂടെയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്, പുത്രൻതമ്പുരാൻ മനുഷ്യശരീരം സ്വീകരിച്ച് നമ്മെ രക്ഷിച്ചത്. രക്ഷാകര പ്രവർത്തനം തുടരാൻ ക്രിസ്തു സഭയെ ഒരു കുദാശയായി സ്ഥാപിച്ചു. ക്രിസ്തു നേടിയ രക്ഷ ലോകത്തിനു ലഭ്യമാകുന്നത് സഭയാകുന്ന കുദാശയിലൂടെയാണ് (രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ-സഭ 1). പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം വഴി സഭയിലെ പ്രതീകങ്ങൾ രക്ഷയുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളായിത്തീരുന്നു.

ദൈവാലയം

നമ്മുടെ ദൈവാലയം തന്നെ ഒരു വലിയ പ്രതീകമാണ്. ദൈവം വസിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ് ദൈവാലയം. ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക സാന്നിധ്യമുണ്ടവിടെ. പല തരത്തിലുള്ള ദൈവസാന്നിധ്യമുണ്ട്. പ്രപഞ്ചം മുഴുവനിലും ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യമുണ്ട് എപ്പോഴും (1 രാജാ 8:27; ഉൽപ 31:49-50; സങ്കീ 139; ഏശ 66:1; ജറെ 23:23-24). ദൈവം സർവ്വവ്യാപിയാണ്. ഇത് ദൈവത്തിന്റെ സാർവ്വത്രിക സാന്നിധ്യമാണ്. *രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ എന്റെ നാമത്തിൽ ഒരുമിച്ചു കൂടുന്നിടത് അവരുടെ മദ്ധ്യേ ഞാൻ ഉണ്ടായിരിക്കും* (മത്താ 18:20) എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ഇതിനു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിശ്രുത സാന്നിധ്യമെന്നു പറയാം (മത്താ 28:20); യോഹ 14:18). ചില സ്ഥലങ്ങളും, ചില സാധനങ്ങളും ചില വ്യക്തികളും ദൈവത്തിനായി പ്രത്യേകം പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നു (ഉൽപ 28:10-22). യാക്കോബിനു ഹാരാനിലേക്കുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ ദർശനം ഉണ്ടാവുകയും നിദ്രയിൽനിന്നുണർന്ന് *തീർച്ചയായും കർത്താവ് ഈ സ്ഥലത്തുണ്ട്* എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തലയ്ക്കുകീഴിൽ വച്ചിരുന്ന കല്ലെടുത്ത് ഒരു തൂണായി കുത്തിനിർത്തി അതിന്മേൽ എണ്ണയൊഴിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ ഈ പ്രത്യേക സാന്നിധ്യത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിത സാന്നിധ്യമെന്നാണു പേര്. വി.കുർബാനയിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ സാന്നിധ്യം

വഴി ദൈവം തന്റെ അതുല്യമായ സാന്നിധ്യം നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് ദിവ്യ കാര്യം സാന്നിധ്യം. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ ദൈവവചന സാന്നിധ്യത്തെ കുറിച്ചു പറയുന്നുണ്ട് അവിടുന്ന് തന്റെ വചനത്തിൽ സന്നിധി ചെയ്യുന്നുണ്ട് (ആരാധന ക്രമം 7). ദൈവത്തിന്റെ ഇപ്രകാരമുള്ള സാന്നിധ്യങ്ങളെല്ലാം നമ്മുടെ ദൈവാലയത്തിലുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുപോലെയല്ല ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്.

ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ആരംഭത്തിൽ സമൂഹാരാധനയ്ക്കു പള്ളികൾ ഇല്ലായിരുന്നു. ആരാധനയ്ക്കും അപ്പമുറിക്കലിനുമായി വീടുകളിലാണ് ക്രിസ്തീയസമൂഹം ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരുന്നത് (അ:പ്ര 2:46). അതുകഴിഞ്ഞ് കുരിശാകൃതിയിൽ പള്ളികൾ പണിതിരുന്നു. കുറിയഭൂജത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗത്ത് ചമയമുറിയും തെക്കുഭാഗത്ത് മാമോദീസാമുറിയും ആയിരുന്നു. പിന്നീട് ദീർഘചതുരാകൃതിയിൽ ദൈവാലയങ്ങൾ പണിയപ്പെട്ടു. വേദപുസ്തകത്തിലെ മൂന്ന് ആശയങ്ങളാണ് സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള ദൈവാലയത്തിന്റെ ആന്തരിക ഘടനയെ പ്രധാനമായും സ്വാധീനിച്ചത്. 1. ദൈവാലയം ക്രിസ്തുവിന്റെ തന്നെ പ്രതീകമാണ് (യോഹ 2:19-21). അതുകൊണ്ട് പള്ളി നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശരീരമായി വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. 2. ബേഥേലിൽ യാക്കോബ് കണ്ട സ്വപ്നം (ഉൽപ 28:10-20) അന്വർത്ഥമാക്കുമാറ് പള്ളിയുടെ ഉൾഭാഗം ഒരു ഗോവണി പോലെ തോന്നിക്കും. പള്ളി മനുഷ്യരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന ഗോവണിയാണ്. 3. ആദിമസഭയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പിന്റെ ഒരു സുപ്രധാന തെളിവായിരുന്നു ശൂന്യമായ കല്ലറ (യോഹ 20:1-10). പള്ളി, പ്രത്യേകിച്ച് ത്രോണോസ് സുറിയാനി സഭയിൽ കർത്താവിന്റെ കല്ലറയായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു.

ദൈവാലയത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങൾ

സീനായ് മലയിൽവെച്ച് സ്വർഗ്ഗീയ ജറുസലേമിന്റെ മാതൃക മോശയ്ക്കു ദൈവം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ആ മാതൃകയിലാണ് ഇസ്രായേൽക്കാർക്ക് മോശ മരുഭൂമിയിൽ സമാഗമകുടാരം പണിതത്. അതേ മാതൃക സ്വീകരിച്ച് സോളമൻ ജറുസലേം പള്ളി പണിയിച്ചു (1 രാജ 6). അതിൽ ദൈവം സംപ്രീതനായി (1 രാജ 9:3). സമാഗമകുടാരത്തിൽ മഹാവിശുദ്ധസ്ഥലം, വിശുദ്ധസ്ഥലം, അകത്തെ പ്രാകാരം, പുറത്തെ പ്രാകാരം എന്നിങ്ങനെ നാലുവിഭാഗങ്ങൾ മോശ ക്രമീകരിച്ചിരുന്നു. ജറുസലേം ദൈവാലയത്തിനും ഇപ്രകാരം നാലുഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പുറത്തെ പ്രാകാരത്തിൽ ജാതികൾക്കു പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിരുന്നു. അകത്തെ പ്രാകാരത്തിൽ യഹൂദന്മാർക്കു മാത്രമേ പ്രവേശനമുള്ളൂ. ലേവ്യർ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തും മഹാപുരോഹിതൻമാത്രം അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തും പ്രവേശിച്ചിരുന്നു (ഹെബ്രാ 9:1-7).

ഇതുപോലെ സുറിയാനി പള്ളികൾക്കു നാലു ഭാഗങ്ങളുണ്ട്.; ദൈവാലയത്തിന്റെ കിഴക്കെ അറ്റത്ത് മദ്ബഹാ, അതിനു താഴെയായി അഴിക്കകം എന്നറിയപ്പെടുന്ന കെസ്ത്രുമാ, അതിനു താഴെയായി ദൈവജനം നിൽക്കുന്ന ഹൈക്കലാ. പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്ത് മോണ്ടളം എന്ന പേരിൽ നാലാമതൊരു ഭാഗവുമുണ്ട്. മോണ്ടളം പ്രപഞ്ചത്തെയും ഹൈക്കലാ ഭൂമിയെയും കെസ്ത്രുമാ ഭൗമിക പറുദീസയെയും മദ്ബഹാ സ്വർഗത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

മദ്ബഹാ എന്ന സുറിയാനി പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ബലി അർപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലമെന്നാണ്. ദൈവസാന്നിധ്യവും മഹത്വവും ഇവിടെ അനിതരസാധാരണമായി ഉള്ളതിനാൽ ഇതിനെ ക്ദുശ് കുദിശിൻ അല്ലെങ്കിൽ മഹാവിശുദ്ധസ്ഥലമെന്നു വിളിക്കുന്നു. ഏവൻഗേലിയോൻ കഴിഞ്ഞു പാടുന്ന മുശയെ ആ സകലേശൻ.. എന്ന ഗീതം മദ്ബഹായുടെ

മാഹാത്മ്യം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. കൈവയ്പില്ലാത്തവർക്കു മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശനമില്ല. കാർമികനും ശുശ്രൂഷകരും പാദരക്ഷകൾ ധരിക്കാതെയോ ശുശ്രൂഷാവസരങ്ങളിൽമാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രത്യേക ചെരിപ്പുകൾ ധരിച്ചോ ആണ് ഇവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നത്.

കെസ്ത്രമാ ഒരു ഗ്രീക്കുപദമാണ്. തറനിരപ്പിൽനിന്ന് ഉയർന്ന സ്ഥലം എന്നാണ് അർത്ഥം. അഴികളാൽ വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മലങ്കരയിൽ ഇതിനെ അഴിക്കകം എന്നു വിളിക്കുന്നു. മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിക്കാത്ത വൈദികരും ശമ്മാശന്മാരും നിൽക്കുന്നത് ഇവിടെയാണ്. ഗായകസംഘത്തിന്റെ സ്ഥാനവും ഇവിടെത്തന്നെ. ദൈവാലയത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗമാണ് ഹൈക്കലാ. ആരാധനാസ്ഥലം എന്നർത്ഥമുള്ള സുറി.യാനി പദമാണ്. ജറുസലേം ദൈവാലയത്തിന്റെ പുറത്തെ പ്രാകാരത്തിനു തുല്യമായിട്ടുള്ളതാണ് പുരാതന പള്ളികൾക്കെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്ന മോണ്ടളം. ഇത് പള്ളിയുടെ ഏറ്റവും പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്താണ്. മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ, അനുതാപികൾ, ശിക്ഷയിലിരിക്കുന്നവർ എന്നിവർക്ക് നമസ്കാരത്തിലും വചനശുശ്രൂഷയിലും പങ്കുകൊള്ളാനുള്ള സ്ഥലമാണിത്.

രക്ഷയുടെ വിവിധ പടികൾ

ദൈവാലയത്തിന്റെ നാലുഭാഗങ്ങൾ രക്ഷയുടെ വിവിധപടികളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പാപത്തിൽനിന്ന് വിശ്വാസത്താലും മാമോദീസായാലും നീതീകരണ (Justification) ത്തിലേക്കാണ് ആദ്യത്തെ പടി. നീതീകരണത്തിൽനിന്ന് മറ്റു കൂദാശകൾവഴി പ്രത്യേകിച്ച് കുവസാരം വഴി വിശുദ്ധീകരണ (Sanctification) ത്തിലേക്കു കടക്കുന്നു. വിശുദ്ധിയിൽനിന്ന് ദൈവസ്തുതിപ്പുവഴി മഹതീകരണം (Glorification) പ്രാപിക്കുന്നു. മഹതീകരണത്തിൽനിന്ന് കർത്തൃഭോജനം മുഖാന്തിരം അഭിമുഖദർശന (Beatific Vision) ത്തിലേക്കു മനുഷ്യൻ വളരുന്നതാണ് രക്ഷ. പാപാവസ്ഥയിൽനിന്ന് ദൈവത്തിന്റെ നീതിയിലേക്ക് വിശ്വാസവും സ്നാനവുംവഴി വളരുന്നതിനെയാണ് മോണ്ടളം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വിശ്വാസമാകുന്ന എണ്ണലേപനം ചെയ്ത് മാമോദീസായാകുന്ന പുണ്യനദിയിൽ കുളിച്ച് അലക്കി വെടിപ്പാക്കിയ അങ്കി ധരിച്ച് നീതീകരണത്തിനേക്കുള്ള തീർത്ഥയാത്ര മോണ്ടളത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു. വി.കുവസാരം വഴി വിശുദ്ധീകരണത്തിലേക്കു വളരുന്നതിനെ ഹൈക്കലാ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. വിശുദ്ധിയിൽനിന്ന് യാമപ്രാർത്ഥനയും ആരാധനയും വഴി ദൈവമഹത്വം ആലപിക്കുന്നതിന് യോഗ്യനായിത്തീരണമെന്ന് കെസ്ത്രമാ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. മഹത്വത്തിൽനിന്ന് സ്വർഗത്തിൽ ദൈവത്തെ അഭിമുഖമായി ദർശിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേക്കു വളരണമെന്ന് മദ്ബഹാ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. അഭിമുഖ ദർശനമാണ് തീർത്ഥാടനത്തിന്റെ അന്തിമ ലക്ഷ്യം